

ցից, զոր բերել էր վասն նոցա: Եւ սկսաւ զամենայն հմուտ և զքաջ պատերազմող արքն ի ճակատամարտին կացուցանել. և ինքն շինէր զճակատն: Եւ յորժամ կացոյց զգօրքն կարգ կարգ միմեանց յետ, ապա հրամայեաց ըզհրեղէն գէնս յառաջ բերել, այսինքն՝ որ կոչին թօրք. և էր թուով 16 մեծագոյնք. և հաստատեաց ընդգէմ զօրացն Տեսրոթին: Եւ հարին զթօրերն միում նուագին. և ոչ ինչ վնասեաց նոցա բնաւին, այլ էանց ի վերայ նոցա. վասն զի այս անօրէնն ի վերայ բլրին էր զօրովք իւրովք, և Տեսրոթն ներքեւ բլրին. վասն որոյ չի վնասեաց նոցա ոչինչ. զի Տէր ընդ նոսա էր: Եւ ի նոյն ժամն յաւել եւս երկրորդումն ընուլ զթօրերն, նոյնպէս և եր-

Որք ի կանանց խիտ հեռացան,

ի յայլ քաղաք ճակեցան:

Ո՛վ է տեսել այսպէս խեղճ բան.

Վայ և եղուկ հազար բերան:

Ո՛վ անիրաւ չար թագաւոր,

Թող դու լինիս գըլուխ ի կոր.

Քո մեծութիւնք լինի խոտոր

Որ Հայոց ազգն արեւ մտոր:

Բնաւ դու չես մեղադրելի,

Ո՛վ արքանեակ սատանայի.

Աստուած երկրի մի՛ բարկացի՛

Չար թագաւոր յայտնի լինի:

Ի մեր անբաւ զօրծոց չարեաց՝

Յասունն ետուր Հայոց ազգաց,

Իւր սուրբ մարմինն ոչ խնայեաց

Ես արկանել ներքոյ ոտաց:

Առաջ իւր սուրբ տունն մասնեաց,

Ըզտուրք մեռնն յերկիր ցրուեաց.

Չիւր սուրբ գրեանքն հրով այրեաց,

Չեկեղեցի հիմնէ՛ յըջեաց:

Եկեղեցին քար և կիրէ,

Եւ իւր անօթք ի յայլ նիւթէ,

Եւ սուրբ գրեանքն պէսպէս նիւթէ՝²,

Խաչ և ըսկիք ի արծաթէ:

Բերան շունին որ բամբասան,

Ոչ ձեռք և ոտք որ մեղանչին.

Վասն մեղաց մարդկան որ են՝

Յոյցըս մարդկան պատիժ կըրեն:

ՉՀայոց ազգն դառն մասնեաց

Ի ձեռն արանց բռնաւորաց.

Ի հաւատոյ զիւրեմք զըրկեաց,

Մազր նախատինք արար զբացեաց.

Աստուած փրկէ ի յայլ չարէ,

Այլ մեծամեծ 3 պատուհասէ.

Ի յաշխարհիս թէ չարչարէ՛

Անանց կենացն անտես չառնէ:

Յոյս ունիմք առ Տէրն ամենի

Որ ողորմի Հայոց ազգի.

Որ որ բարկամ եղեր մեզի՛

Անդ անազին ատեանն զարտ:

Քահանայք ւ աշխարհական

Խնդրեմ ձեզնէ հառաչական,

Դարձիք մեղաց աղտեղական,

Լալով ստէք ըզՏէր մեզան:

Ես անարժանն մեղաց գերի

Մինաս անուն պարսաւելի,

Ես եմ զարեւի Հայաստանի,

Թոխաթ անուն քաղաք կոչի:

Չայս դառն աղէտս աչօք տեսի

Այս Ուրախաց փոքրիկ երկրի.

Փորձանք եկաւ Հայոց ազգի

Քահանայից, ժողովրդի.

Յանգէտ մըտացս առաջ կկան

Եւ սակաւ ողբըս զրեցան.⁴

Չձեզ աղաչեմ զամենեսեան,

Չիս յիշելոյ արեք արժան.⁵

Մեղօքըս լի եմ անարժան,

Ոտից ձերոց լինիմ կոխան,

Չըննայէք ըզՀայր մեզան,

Չսուրբ աղօթքըն տէրունեան.

Որհնութիւն դուք սուր միաբան

Երբորդական աստուածութեան,

Որ զմեզ փրկէ ի յայլ ցամառն

Այժմ և յաւէտ և աղազայն:

1. Գեկեղեցոյ հիմնն:

2. Ուսուցիչ է:

3. Ի՛նչ յայլ մեծ մեծ:

4. Յանգէտ մըտացս առաջ եկի

Եւ սակաւիկ ողբս ասացի:

5. Առնէք արժանի: